

РЕШЕНИЕ

№ 2550

гр. София, 15.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.03.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13496** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на адв. П. К., като пълномощник на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ, срещу РЕШЕНИЕ от 11.10.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 9^{-ти} състав по н.а.х дело №18671/2015г.

Касаторът поддържа, че първостепенният съд неправилно е приложил института на погасителната давност, изключващ наказателното преследване и налагането на административно наказание. Твърди, че в случая нарушението и неговият извършител са били безспорно установени за което на ответника по касация законосъобразно е било наложено административно наказание. Изтъква, че предвидената от закона абсолютна давност е 4.5, а не 3 години, както е приел първостепенният съд. Подчертава, че съдебният акт е постановен повече от три години и половина след приключване на съдебното дирене. Моли касационната инстанция да отмени обжалваното съдебно Решение и по същество на спора да потвърди Наказателно постановление (НП) №К-15286/16.09.2015г., издадено от главния директор на Главна дирекция „Контрол на пазара“ към Комисията за защита на потребителите (КЗП).

Ответникът [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. И. поддържа, че решението на първостепенния съд е правилно и не

са налице касационни основания за отмяната му. Не претендира за разноски. Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №К-15286/16.09.2015г., на основание чл.210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗПотр.) на ответника по касация [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 1000 (хиляда) лева за нарушение на забраната за извършване на нелоялна, заблуждаваща практика по смисъла на чл.68е, ал.2 във вр. с чл.68г, ал.4 ЗЗПотр. Нарушението е било установено при извършени проверки: на 12.01.2015г. на интернет страницата на търговеца www.textilano.com и на 13.01.2015г. в обект: магазин „Т.“ с административен адрес в [населено място], [улица].

С процесното Решение е ОТМЕНЕНО НП №К-15286/16.09.2015г. поради изтичане, към датата на постановяване на съдебния акт, на предвидената в закона абсолютна погасителна давност.

Решението е правилно като краен резултат.

Съгласно приложимата норма на чл.11 ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото в ЗАНН липсва друга уредба. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административно-наказателната отговорност, включително и давността по чл.79, ал.1, т.2 НК. Съгласно последната норма, наказателното преследване и изпълнението на наказанието се изключват, когато е изтекла предвидената в закона давност. В ЗАНН липсва нарочен регламент относно сроковете за погасяване на административно-наказателната отговорност, поради което, по силата на чл.11 ЗАНН, следва да намерят съответното приложение правилата на НК.

Според разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 НК (приложимата редакция ДВ, бр.26/2010г.) наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.4. В конкретния случай административно -наказателно производство е образувано. Нормата на чл.81, ал.3 НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК).

В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца (а не три години, както неправилно е приел първостепенният съд) от момента на извършване на нарушението - 13.01.2015г. и е изтекла на 13 юли 2019г. - преди постановяване на решението по н.а.х. дело №18671/2015г.

Законът – чл.81, ал.3 НК, приложим на основание чл.11 ЗАНН, не отчита причините поради които е изтекла абсолютната погасителна давност, включително ако това е станало поради непроизнасяне на съда в период почти толкова, колкото е и срокът на давността.

За пълнота на мотивите обаче настоящият решаващ състав намира, че следва да отбележи и обстоятелството, че административно-наказателното производство е било опорочено още с издаване на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) №К-15286/17.06.2015г. – много след изтичане на преклузивния срок по чл.34, ал.2 ЗАНН. Съгласно тази разпоредба не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и за нарушения на изчерпателно посочени закони и Регламенти на Европейския парламент и/или на Съвета – две години. В случая нарушението и нарушителят са били установени при извършване на проверката на 13.01.2015г. или най-късно на 13.02.2015г. – датата на която са събрани относимите доказателства и са приети становища на [фирма] и представените от дружеството документи за което е съставен Протокол за проверка на документи №К-0068637/13.02.2015г. след която дата не са извършвани повече процесуални действия. Следователно срокът за съставяне на АУАН е изтекъл най-късно на 13 май 2015г. след която дата не е било допустимо да се образува административнонаказателно производство.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 11.10.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 9^{-ти} състав по н.а.х дело №18671/2015г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.